

Мова – душа народу

«Твої слова – глибока стежка...»

Завдяки чому люди розуміють одне одного? Зрозуміло, завдяки знанню мови, скажете ви. Від самого народження вас оточує рідна мова. Проте українська мова настільки багатогранна, що чим більше ви її вивчаєте, тим яскравіше сяють його грані.

Аби, бабо, рябо – перебільшувати.

А бодай тобі кістка у горлі – щоб ти подавився.

Ані лялечки – немає жодної живої душі.

А шкода було й голову тим сушити – досить просто.

Байдики бити – ледарювати.

Брати на бога – залякувати.

Злиднями очі не колють – не соромитися бідності.

Казала Настя, як удасться – невпевненість у результатах справи.

Колись і на нас сонечко гляне – сподівання на краще.

Мички микати – використовувати людину у своїх інтересах.

На всі ноги кований – такий, що крізь усе пройшов.

Накивати п'ятами – тікати.

Пасти задніх – бути останнім.

Печені голуби не летять до губи – докласти зусиль, щоб отримати результат.

Плив, плыв та на березі уто- нув – поталанило як утопленику.

Сліпма упадати – бути захопленим до нестями.

Світ макітриться – в очах по- темніло.

Як не бачу – душа мре, а по- бачу – з душі пре – разом тісно, а нарізно – сумно.

За книгою:

Олійник І. С., Сидоренко М. М.
Українсько-російський
і російсько-український фразео-
логічний словник

